

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת בהר - בחוקתי תשפ"ה / גיליון מס' 157

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הרף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף כב:

"מושבע ועומד מהר סיני הוא"

למדנו השבוע בגמרא שהנשבע שלא יאכל נבילות וטריפות אין שבועתו חלה, והסיבה: כל יהודי מושבע ועומד מהר סיני לקיים את כל התורה ולא לעבור על איסוריה, ואין שבועתו יכולה לחול על שבועה שכבר קיימת

קברניט היהדות החרדית, רבי אהרן קוטלר, זימן אליו בבהילות את העסקן הדגול ר' משה שרר, והטיל עליו לפעול בכל כוחו לביטול גזירה שאיימה להשבית את עולם התורה בארה"ב. קשיים ומהמורות רבות עברו על ר' משה עד שיכול היה סוף סוף להיכנס לחדרו של רבי אהרן ולבשרו שהגזירה התבטלה. "עשיתי ככל אשר ציוויתני", אמר בענווה, "אבל הייתה זו משימה מעבר ליכולותיי", אולם רבי אהרן הגיב: "ידעתי שזה לא יהיה פשוט, אך אם היה לי ספק ביכולתך לעמוד בכך לא הייתי מטיל זאת עליך

כיהודים קיבלנו משימת חיים, הושבענו לקיים את התורה! ומי שתעורר בליבו מחשבת פיגול כי מצווה או איסור כלשהי גדולים ממידותיו והוא אינו יכול לעמוד בהם, יידע כי הוא טועה! אם הקב"ה הטיל עליך משימה והשביע אותך לקיימה, זה אומר שאתה יכול! נכון, זה לא תמיד קל, לפעמים זה אפילו קשה מאוד, אבל אתה יכול, ולפום צערא אגרא

איך זה קשור אלינו?

נתקלנו בקושי לקיים מצווה, או לעמוד בפני איסור, נעצור לרגע ונאסוף כוחות, בידינו לעמוד בזה

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ:

"זכור ושמור בדיבור אחד"

למדנו השבוע בגמרא שמצוות "זכור את יום השבת" המוזכרת בדיברות הראשונות, ו"שמור את יום השבת" המוזכרת בדיברות האחרונות, נאמרו ע"י הקב"ה "בדיבור אחד", ללמדנו שאי אפשר להפריד ביניהם, והמזוהר ב'שמור', כלומר שלא לחלל את השבת, מחויב גם ב'זכור', כלומר לקדשו ולענגו

מתן שהינו איש עסקים ממולח, בעל רשת טקסטיל הרושמת רווחים נאים, משקיע מאוד לכבד את השבת ולענגה, לעולם הוא לא יוותר על יין משובח, חלות בשר ודגים מובחרים, אך עם זאת, העניין של שבתה ממלאכה קשה לו, בכל יום שיש בחצות, שעה שהוא נועל את כל סניפי הרשת הוא מרגיש סוג של הקרבה.

דני, לעומתו הינו שכיר, הוא עובד קשה 'מצאת החמה עד צאת הנשמה' להביא לחם לפי הטף, כמשך כל השבוע הוא מצפה למנוחת השבת, אך ההוצאות הכרוכות בעינוגה מהוות בשבילו אתגר כלכלי לא פשוט

אומר המגיד מדובנא: אם יעלה בליבו של מתן לומר, הניחו לי עם העניין של השבתה ממלאכה ואני אוסיף עוד כהנה וכהנה לענג את השבת, ואילו דני יאמר להיפך, אני נח בשבת לגמרי, אמיתי, אבל עונג שבת? גדול עלי... מהגמרא שלפנינו למדנו כי הדברים מוטעים מיסודם, שכן: "שמור וזכור בדיבור אחד השמיענו א-ל המיוחד"

איך זה קשור אלינו?

שמירת השבת והזהירות מחילולה, ועונג השבת בכסות ובמאכל, תלויים זה בזה, ובלתי אפשרי להפריד ביניהם

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף יז:

"א"ר אושעיא בעינא דאימא מילתא ומסתפינא מחבריא"

בגמרא השבוע אנחנו מוצאים ביטוי מעניין של רבי אושעיא, כהקדמה לחידושו בדין הנכנס לבית המנוגע הוא פותח ואומר: ברצוני לומר חידוש הלכתי נועז אבל אני חושש מתגובת חברי, חושש אבל אומר.

הפחד והחרדה, יבהיר לך כל מטפל מתחיל, הינם דבר חיוביים ביסודם, תפקידם לגרום לך להיות זהיר יותר, שקול יותר ומחושב. בקיצור, להיות טוב יותר, מתי הבעיה? כשהפחד גורם לך להימנע, לעצור, כשהוא מהווה גורם חוסם, או אז גש לטיפול, ויפה שעה אחת קודם

התלמיד הנרגש עמד לצד מורו הנודע, פרופסור שוהם, הוא עומד לבצע לראשונה בפועל ניתוח מח בהדרכתו של הפרופסור. תוך כדי ההכנות שב והזהיר הפרופסור את תלמידו: "עליך להיות מרוכז לחלוטין, בסטייה קלה עלול אתה לגרום נזק בלתי הפיך למנותח" התלמיד נרעד, והשיח בקול את הרעיון: "אולי מוטב שאוותר על כך וזהו", הפרופסור הגיב בחדות: "חלילה, לא זו הדרך, אם כולם יחששו כך נישאר ללא מנתחי מח, עליך להיזהר, לחשוש, ולנתח..."

איך זה קשור אלינו?

נלמד לנתב את הפחד כגורם מניע להיותנו זהירים יותר, מחושבים יותר, ומתוך כך טובים יותר. בשום אופן לא ניתן לו להשתלט עלינו, לעצור ולחסום